

Марин Тачков

**ДОБРУВАЙТЕ,
ДЕЦА**

МАРИН ТАЧКОВ
ДОБРУВАЙТЕ, ДЕЦА
СТИХОВЕ ЗА ДЕЦА

chitanka.info

ДОБРУВАЙТЕ, ДЕЦА

*Кажете ми, деца-слънца! —
Живеете ли с радостта?...*

*Чудесни ли са ви игрите?
Мечтаете ли да творите?...*

*Светлеете ли с добрини?
С успех се учите, нали?*

*Умеете ли да цените
труда на майките, бащите,*

*учителите, честността,
искриците на обичта?...*

*Общувате ли с красотата,
с природата просторна, свята?*

*Помагате ли у дома?
Отговорете честно: „Да!“*

*Бъдете весели! Празнувайте!
Живейте цветно! И добрувайте!...*

ВЕЧНА БЛАГОДАРНОСТ

*Нещо слънчево, лъчисто
исках аз да сътворя! —
На деца, на хора чисти
вечно да благодаря!*

*Да оставя на децата
свежи стихове-цветя.
Песен жизнена, крилата —
с буквите от А до Я...*

*Ако всеки благо дава,
добротата ще цъфти.
Щедро ще се умножава
благодарността. Нали?...*

ПЕСНИЧКА ЗА ДЕТЕ И КОТКА

*Писе, стига си лежало!
Ето — виж се в огледало!...
Писе, писе, дай ми лапи!
Ще ти дам чорапи...*

*Писе, нещо разкажи ми!
Имаш ли игри любими?...
Ех, кажи — какво те бърка!
Писе, стига мърка!...*

*Ако искаш — ето книжка!
Или да ти хвана мишка?...
Ще се скрия. Разбери ме!
Хайде, намери ме!...*

*А сега преброй до три!
За какво ли мислиш ти?...
Пилешко ли ти се ще?
Или — млечице?...*

ГОСТОЛЮБИЕ

*Добра е баба ми, гостолобива —
когато има гости, е щастлива!
Посреща тя в дома си родноцветен
приятели от цялата планета...*

*Приема благо българи, арменци —
с мекици, с чудна супа от петленце...
На мили полякини и рускини
предлага питки, сладко от смокини...*

*Посреща украинки и словенки —
със сок от боровинки, със соленки...
А дойдат ли германци, англичани —
ще хапнат свинско, зеле, патладжани...*

*Поканва баба радостно япончета.
И им поднася тортичка, бонбончета...
На гости ще приеме тя индийки,
ще им приготви риба, курабийки...*

*Когато дойдат весели китайчета,
ще ги почерпи с мляко и кравайчета...
А щом са тук бразилци, аржентинци,
за тях ще има сирене и винце...*

*Добре дошли са също и канадки —
ще вкусят сочни български доматки...
Когато пък пристигне австралийка,
ще я почерпи бабчето с ракийка...*

Сърдечно ще посрещне африканка.

*Ще ѝ предложи баница, луканка...
Дори да дойдат гости от Венера,
ще ги покани баба на вечеря!...*

СЛАДКИШ ОТ СМЯХ

*Постарах се да направя
празничен сладкиш от смях.
Сложих мляко, мед за здраве.
Орехи за него смлях...*

*Олио, брашно от благост.
И подправки от душа...
Искам да нахраня с радост
благодарните деца!...*

декември 2017 г.

ВЪЗКЛИЦАТЕЛНО СТИХОТВОРЕНИЕ

*Уви, не съм съвсем добър
в говоренето — „бър-бър-бър!“...*

*А ти умееш ли добре
да се учудваш: „Бре-бре-бре!“*

*Децата ги възнаградиха!
И те щастливо викат: „Иха!“*

*Ох, стаята е пълна с прах!
И мама недоволства: „Ах!“*

*Ако работя без успех,
нерадостно въздъхвам: „Ех!“*

*Главата му е малко куха,
ала все пак се радва: „Уха!“*

*Не чува ясно, за беда!
И затова все пита: „А?“*

*Щом можеш да броиш до сто,
с възхита ще възкликна: „О!“*

*Стоиш отлично с тази дреха!
И огледалото ти шепне: „Еха!“*

*Когато видиш полицай,
навярно ще си кажеш: „Ай“!*

Дори да срещнеш някой змей,

недей да му подвикваш: „Ей!“

*Щом чуеш ти, че нещо хлопа,
размърдай си главата: „Опа!“*

*Като направи тя беля,
така се удивлява: „Я!“*

*Харесва ли ти този стих?
Е, може да възкликнеш: „Их!“...*

юни-юли 2018 г.

УЧЕНИЧЕСКИ МЪКИ

— Най-сложен знак — признава Рая —
за мен е тая запетая!...

— А мен ме бърка — мрънка Петьо —
поставянето на тирето...

— Ох, мъка е! — отвърща Боби. —
Не знам кога да сложа скоби!

— Мъгливо ми е — охка Златьо —
кога е слято, полуслято...

— А аз не знам — въздиша Рени —
къде ли има ударение...

— Тежи ми доста — пъшка Волен —
от думата да вадя корен!...

— Разбирате ли? — вика Божки. —
Членуването ме тревожи!...

— Какво да правя? — пита Катя. —
Така ме мъчат правилата!...

— Но с правописа — казва Лена —
и майка ми е затруднена!...

— Учете! — отговаря Цвети. —
Четете книги! И мислете!...

август 2018 г.

СЪБИРАНЕ НА БУКВИ И ДУМИ

„В“ плюс „рана“
е равно на „врана“.
„С“ плюс „лято“
е равно на „слято“.
„Т“ плюс „очен“
е равно на „точен“.
„Н“ плюс „яма“
е равно на „няма“.
„С“ плюс „кален“
е равно на „скален“.
„П“ плюс „рано“
е равно на „прано“.
„Т“ плюс „ровя“
е равно на „тровя“.
„Б“ плюс „ля“
е равно на „бля“.
„С“ плюс „кара“
е равно на „скара“.
„М“ плюс „ида“
е равно на „мида“.
„Т“ плюс „яло“
е равно на „тяло“.
„Д“ плюс „ядка“
е равно на „дядка“...

КРИЕНИЦА

Търси братчето си Деси:
— Каменчо, кажи, къде си?
— Ами... скрил съм се... до скрина...
— Хайде, обедът изстина!...
— А сега съм до дивана...
— За ухото ще те хвана!
— В шкафчето сега се крия...
— Ех, каква неразбория!...
— Малко тъмно е... и страшно...
— Хайде, имам си домашно!...
— Ох, сега пък ми се ака!...
— Бързо идвай, стига чака!...

„Често ми се кара така Деси.
В работата вечно ми се меси...
Но ще види тази важна фея,
че ще стана по-голям от нея!“...

РАЖДАНЕТО НА ЦИФРИТЕ

ПРИКАЗКА В СТИХОВЕ

*1. Някога, в далечни времена,
нямало е цифри и числа,*

*Хората били по-прости,
земни, бедни, безвъпросни...*

*Появил се Умният човек.
Той вървял по път нелек.*

*Бил ударен тежко от елен.
Легнал на поляната, ранен.*

*И си казал: „Аз съм сам, един.
Мъчно е сами да се спасим!...“*

*Драснал с пръст една черта
върху влажната земя...*

*И на земното кълбо
се родила цифрата ЕДНО.*

*2. Друг човек дошъл и спрял,
щом ранения видял.*

*Той погледнал към земята
и черта поставил до чертата.*

*Казал: „Аз и ти сме двама!
Раната не е голяма.*

*Имам две ръце. Полека
ще те пренеса, Човеко...“*

*Под безкрайното небе
се родила цифра ДВЕ...*

*3. А жена добра и хубава
Умния човек лекувала.*

*Щом зараснала му раната,
той се върнал на поляната.*

*И до втората чертичка
е поставил пак едничка...*

*Казал: „Третата черта
е за светлата добра Жена.*

*Ражда тя живот, нали?“...
И се появила цифра ТРИ...*

*4. Кученце дошло самичко,
драснало с краче чертичка*

*точно до чертите три,
„Хей, не ме забравяй ти!*

*Ще ти бъда благодарно.
Ще ти служа честно, вярно...“*

*А човекът му подал храна:
„Кученце, за теб е тя.“*

*И в очите им искри засветили. —
Ето я и цифра ЧЕТИРИ...*

5. Ожаднял Човекът скоро,
изкачил се по-нагоре.

И видял съвсем наблизно
да тече вода от извор.

Чул водата да му шепне:
„Протегни към мене шепи!

И напий се до насита.
Доста скиташ из горите.

Щом си жаден, пак ела
ти при бистрата вода!

До четирите черти
и за мен една сложи!“

Той поставил пак черта.
И погледнал своята ръка.

„Колкото са чудните черти,
толкова са пръстите, нали?

Всичко тук си има ред...“
Появила се и цифра ПЕТ...

6. Чудно птиче долетяло,
песен хубава запяло.

Чул човекът песента,
засвирукал си с уста.

И добавил пак чертичка.
„Тя за теб е, мила птичка...

Колко светъл ден е днес!“

Станали чертите ШЕСТ...

*7. А Човекът огладнял,
на дървото плод видял.*

*И посегнал към плода, но ето —
проговорило дръвчето:*

*„0, сега за мен се сети!
Аз ти давам плодовете.*

*Благодарен ми бъди!
И за мен черта сложи!“...*

*Ето — в този ден възшебен
се родила цифра СЕДЕМ...*

*8. Щом човекът плод изял,
на поляната цветя видял.*

*„Колко благо те ухаят!
И ме карат да мечтая...“*

*Проговорили цветята:
„Хубав ли е ароматът?“*

*Ще добавиш ли черта
за прекрасните цветя?*

*Ние красотата носим...“
Станали чертите ОСЕМ...*

*9. Там — над планината слязло, —
Слънцето с тъга залязвало.*

*И Човекът се досетил:
„Слънцето ако не свети,*

няма плодове да зреят,
няма птиците да пеят...

Няма да ни има тук,
на Земята ще е мрак и студ.

Слънце, ти не ни забравяй
и с усмивка ни огрявай!“

Слънце над планински хребет —
ето я и цифра ДЕВЕТ...

10. След деветата черта
е дошла и вечерта.

Появила се Луната,
поздравила тя Земята.

Ето — лунните сестрици —
светлооките звездици...

„Колко много са нещата
на небето, на Земята!...

Само девет са чертите.
А безбройни са звездите...“

И Луната го дочула, —
„Напиши, човече, «нула»!

Тя ще ти е цифра тайна —
символична и безкрайна...

Ти до деветте черти
кръгче с пръста опиши!...

*И добрувай на Земята —
със жената и с децата!“...*

*В тази будна вечер лунна
се родила цифра НУЛА...*

** * **

*И така, във времена незнайни,
се родили цифрите сияйни...*

*А след цифрите дошли числата...
Хората започнали да смятат...*

*Радвали се те като деца.
И открили нови чудеса...*

УМУВАЙТЕ, РИМУВАЙТЕ

— Трудно ми е с тези рими!

Ако можеш, помогни

— Скри се някъде Мария.

— Ами намери

— Паднали са две-три книги.

— Щом са паднали — вдигни

— Петя иска пет кайсии.

— Като иска, донеси

— Уморих се вече, писе!

— Хайде, лягай си! Наспи

Тича кучето Амиго.

Ако можеш, настигни

На играчката се муси Сиси.

— Ами друга потърси

— Много бързо бягаш, Миме!

— Хайде, давай! Надмини

— Вече съм на шест години!

— О, чудесно! Почерпи

* * *

Нужна е не само рима. —
И смисъл трябва да

Ако можеш, отгатни —
кой движи морските

Замислило се е детето —
дали да оцвети

Май мечтае котката Ивана
да се покатери на

Имаме салата свежа,
но не зная как да я

Ваня мисли — колко срички
има думата

Десет минути умува детето —
от коя ли страна да счупи

Мога крава да доя,
ала малко се

* * *

Баба боб чорба направи.
Но да сложи сол

Замислена е много Ева —
какво да купи с десет

Веднъж прошепна ми умът,
че всички птици не

От джоба си извади

доста

Обича много Ива
добре да си

Нали не се боите
пари да

Опитва се Елисавета
да пише на

Радостно ми е да гледам Щърка —
колко волно и красиво

* * *

Замислена е Гала —
дали е динята

Пари спестила Тони
и си купила

Доста се чудеше Радка
как да измисли

Кажми ми, пиле, откровено —
мечтаеш ли да си

Решила Станимира
стената да

Мечтае Мария
за вълшебна

Много хора са заети —
с търкането на

*Дали разбрали сте, деца,
че птиците обичат*

** * **

*На една пътечка
зърнах*

*Не раснат по поляните
лимоните,*

*Говоря аз на котарака,
че много работа ме*

*Внимавайте — като се каните
да хванете*

*Кой ще види дирите
покрай*

*Бабчето не иска хапчета,
а домати и*

*Отлично Ренета
си хапва*

*Щом дойде пролетта,
изгрява*

** * **

*Имам хубаво наследство
от слънчевото*

Не може, разбери,
морето да

Добре е да внимаваме —
къде и как

Усмихна се детето,
като видя.....

Ех, понякога се чуди Влади:
„Кой ли, дядо, рязката ще”“

Внимавайте — в игрите
да не

Мама каза строго:
„Не подскачай”“

Вика, сърди се Алберта:
„Кой ми е изял”“

* * *

Мъчеше се Соня
да настигне

Кака се разплака.
Чу, че нещо

Деца, дали спортувате?
Успешно ли

Обича много Ира
вратата да

Все още жадуват децата

за книга чудесна,

Той извика с яд,
че изпитва

Скрила десет лева Мери
и не може да си ги

По-добре се постарай,
ако искаш хубав

* * *

Трябва да разбираме, да знаем,
че не бива само да

Противоположно на баналното
е

Рече радостно един бедняк:
„Зимно време храня се със”“

Похвали се на тати
с отлични

Понеже доста спяха,
в живота не

Няма смисъл да гоните,
хора,

„Часът е три наполовина! —
каза остроумно”“

Вятърът ще е уверен,
малко

* * *

*Котката край масата дойде
и поиска да*

*Може ли да изчислите
цената на*

*Как може да разберем —
кога ли с яденето да*

*Много е дъждовно, ветровито —
сякаш времето ни е*

*Как животните понасят студ жесток?
Ех, поне не плащат за дърва, за*

*Покрито е навред с листа, нали?
И може би ще трябва сто*

*Лято, лято, лято —
с дъждове*

*Разберете, че „лопатка“
няма нищо общо с*

* * *

*Защо така се пъчиш? За какво?
Нима си най-голямото*

*Похвали се Андрея:
„Умея да (се)*

Петко, би ли бил

по-добър, по-.....

Децата искат може би
по-много

Аз, ти, тя и той
стояхме пред

Обърка ли се Василиса? —
„Краводарител“ тя

Той седял, седял
и очаквал

Страхуваше се Душка
от буря, от

* * *

С неправди, с фали не свиквайте!
Лъжите не

Любопитната Симона
се опари на

Щом „о“ премахнеш от „поръчка“,
тогава ще получиш

Дали ще може смок
да направи

Ако имаме добра фантазия,
може да обходим даже

Нали не се чумерите,
ако пари

*Разсърдила се Теменужка,
че си няма*

*Умори се да седи Диляна
и реши да легне на*

** * **

*Чуйте, има звукове прекрасни —
чудногласни, гласни и*

*Защо ни е да се прославим,
ако добри дела не*

*Да живеем честно, обичливо,
радостно, достойно и*

*Кажете ми, деца, цените ли
труда на вашите*

*Сън сънувал Даниел —
че лети като*

*Асен, забързан след проблема,
забрави да си вземе*

*Малцина са с късмет —
да видят жив*

*Деца, спортувайте, танцувайте!
Умувайте, римувайте,*

Издание:

Автор: Марин Тачков

Заглавие: Добрувайте, деца

Издание: първо

Издател: „Мултипринт“ ЕООД

Град на издателя: София

Година на издаване: 2018

Тип: сборник; поезия

Националност: българска

Печатница: „Мултипринт“ ЕООД

Излязла от печат: 15 септември 2018 г.

Художник: Александър Митев

ISBN: 978-954-362-246-7

Адрес в Библиоман: <https://biblioman.chitanka.info/books/18922>

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.